directe actie

blad van de Anarchistische Groep Amsterdam/Vrije Bond — verschijnt wanneer het uitkomt

In dit nummer:

nummer 15 - maart 2006

gratis dankzij donaties

Minister Dekker op de bres voor oude wens van vastgoedvrindjes.

"Overwegende dat kraken een ernstige aantasting van het eigendoms- en beschikkingsrecht vormt en voorbijgaat aan de publieke taak die de overheid heeft bij de bestrijding van onwenselijke langdurige leegstand; verzoekt de regering, met inachtneming van haar volkshuisvestelijke verantwoordelijkheid, voorstellen te doen waarmee de praktijk van het kraken zo veel mogelijk kan worden teruggedrongen en deze vóór 1 juni 2006 naar de Kamer te sturen."

Motie Hermans, op 31 januari na een tekstuele wijziging in de kamer ter stemming gebracht.

Niemand zal er waarschijnlijk erg verbaasd over zijn maar minister Dekker van Volkshuisvesting probeert, waar anderen faalden, nogmaals een kraakverbod door de kamer te drukken. Op 30 januari is in de tweede kamer de motie Hermans/Veenendaal aangenomen om 429 sexies te veranderen, met als doel kraken te verbieden. Dit betekent nog niet dat er nieuwe wetgeving is of dat de minister deze motie ook gaat accepteren. Maar op basis van deze motie zijn naar verluid Dekker en Donner al bezig met een ontwerpwet voor het verbieden van kraken of delen ervan. Een vrijbrief aan huiseigenaren voor speculatie, leegstand en huisjesmelkerij. Alleen de zwijnen van de vastgoedwereld zijn met deze motie geholpen.

zie verder pagina 5

Redactioneel

Gegroet vrienden, hier zijn we dan weer, een nieuw nummer.
Het jaar is nog maar amper begonnen en we hebben al het een en ander achter de rug. Het werd ingeluid met een solidaire nieuwjaarsgroet bij de gevangenis aan de Tafelbergweg in Amsterdam.
Zo'n 50 personen hebben aardig lawaai gemaakt, en brachten met megafoon en spandoeken de boodschap over. Het concept lawaaidemonstratie begint alleen wel wat uitgeput te raken, liever de hekken omtrekken en de daad bij het woord voegen, sloop de bajes! Iedereen vrij!
Eind januari was er sinds lange tijd weer een betere actie. Door ongeveer 70 mensen werden de in aanbouw zijnde bajesboten en bijbehorende bouwplaats bezet. Deze boten gaan in de toekomst dienen om weer eens honderden mensen die niet de juiste papiertjes hebben op te sluiten. De actie verliep goed, en had een wat offensiever karakter, meer van dit graag.

Ook is het weer raak in Den Haag. De vastgoedspeculanten en de kristenhonden van de CDA en VVD hebben weer een anti-kraak motie aangenomen. Krakend Nederland is weer eens helemaal vebaasd: "Huh? waar komt dat nou vandaan?", zegt de gemiddelde kraker. Wakker worden zombie! Die Haagse kliek probeert nu al 3 jaar kraken te verbieden.

In de Amsterdamse Pijp werd men ook wakker. De smeris en het stadsdeel willen kraakkroeg de Mollie dichtplanken wegens het niet binnen laten van de smeris.
Groot gelijk natuurlijk maar dan moet men ook de handjes laten wapperen en over gaan tot actie. De krakers van de Bakkerblokken in de Pijp waren op een zonnige winterdag wel een keertje vroeg opgestaan om een picketline bij huisjesmelker G.W. Bakker voor de deur te doen. Dit vond natuurlijk plaats aan de Beethovenstraat in die kakbuurt Zuid, beter bekend van meerdere liquidaties en invallen bij criminelen/vastgoedboeren.
Voor de rest is de Ravage ter ziele gegaan en de Grakra een half jaar geleden al, maar uit het as van het verleden lijkt een nieuw blad te verrijzen, Lawaai. We wachten vol spanning wat deze schreeuwers te melden hebben.
Ook hebben enkele mensen het nobele initiatief genomen om iedere maandagavond een politiek infocafé te organiseren over een specifiek onderwerp, Het Broeinest!
Dit vindt plaats in de Plantage Doklaan 12-14. Kijk voor meer info op: www.broeinest.info.

In het land zat men zeker niet stil dit nieuwe jaar. De bezetting van de Schinveldse bossen door GroenFront die massaal steun kreeg van de bevolking, was natuurlijk een actieklapper van jewelste. Hopelijk krijgt dit navolging bij andere grote en kleine vernietigende projecten.
En in Utreg was het 2DH5 Festival, een soort Pinksterlanddagen alleen dan in de stad; veel jonge mensen die geïnteresseerd waren in radicale alternatieven.
En jawel, de voorbereidingen van de aankomende Pinksterlanddagen zijn ook alweer begonnen. Als we zo terugkijken hebben we daar niet alleen utopies lopen lullen maar ook dingen in praktijk omgezet, zoals de acties van Woonstrijd door het kraken van Villa's in Wassenaar, de aankondiging van Groenfront om de bomenkap in Schinveld tegen te gaan, en meerdere acties die hebben plaatsgevonden rond de uitzetmachine, denk dan voornamelijk aan Ter Apel.
Voor de aankomende PL meer van hetzelfde dus.
O ja, iedere zaterdag van 18.00 tot 20.00 in de Amsterdamse vrije ether op 88.3

WILD CAT FM !!!!!!!
NIEUWS & MUZIEK MET EEN
ANARCHISTISCHE HARTSLAG

Anarchistische Groep Amsterdam/Vrije Bond

postbus 16521
1001 RA Amsterdam
http://squat.net/aga
agamsterdam@yahoo.com

Anarchistische bibliotheek
elke zaterdag
van 14-18 uur
Eerste Schinkelstraat
14-16, Amsterdam

Restaurant gedwongen achterstallig loon te betalen

De laatste twee maanden van 2005 heeft de AGA samen met een illegale werker in de Amsterdamse horeca een conflict met zijn voormalige werkgever uitgevochten. Hieronder volgt een verslag van het conflict dat eerder al op diverse plekken op het internet opdook. Daarna volgt een overzicht van enkele punten die voor ons tijdens en na afloop van het conflict van groot belang bleken.

Thais restaurant gedwongen om achterstallig loon te betalen

Een Thais restaurant in Amsterdam heeft onlangs 1.200 euro achterstallig loon betaald aan een voormalig werknemer. Activisten hadden de eigenaar onder druk gezet om over de brug te komen. Jan Müter van Searchweb legt uit hoe dit in zijn werk is gegaan.

De 25-jarige A., geboren in Burma en opgegroeid in Bangladesh, heeft zes maanden gewerkt bij een aantal restaurants van exploitant R. In de woorden van Müter maakte hij 'exotisch lange uren': hij werkte een groot deel van deze periode zes of zeven dagen in de week, van twaalf uur 's middags tot twee of drie uur 's nachts.

A. kreeg aanvankelijk 25 euro per dag, naarmate hij zich bekwaamde als kok steeg dit naar 30 euro. Op een gegeven moment werd dit weer omgezet in duizend euro per maand. Zelfs dit salaris - ver onder het CAO-loon - was de werkgever blijkbaar te hoog, want die stopte met betalen. Hierdoor liep A. 1.200 euro mis.

A. kwam via vluchtelingenorganisatie ASKV bij Jan Müter terecht, die zich al vaker had ingezet voor werknemers in de horeca. Samen met mensen van de Anarchistische Groep Amsterdam (AGA) en Flexmens stippelde hij een strategie uit.

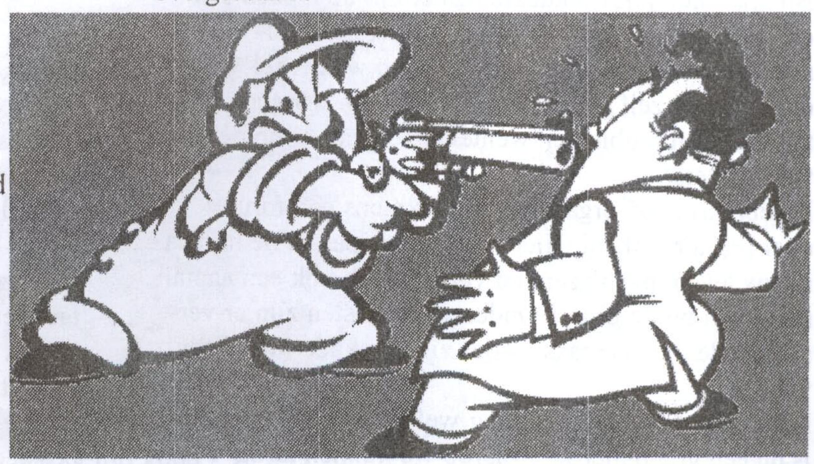
Bengaals

Op 17 november ging een groep van zo'n vijftien activisten naar het restaurant om verhaal te halen bij de eigenaar. Aanvankelijk schrok deze, vervolgens kwam hij met een onsamenhangend verhaal.

"Elke paar zinnen sprak hij zichzelf tegen", vertelt Müter. "Eerst kende hij A. niet, daarna zei hij dat hij hem onderdak had verschaft. Vervolgens dreigde hij om de politie te bellen. Hij begon druk zijn mobieltje te bewerken en zei wat in het Bengaals".

Er kwam een man uit een ander restaurant. "Dat was wel een verrassing, want die man herkende ik. Ik heb hem nog een tijd lang geadviseerd toen hij een conflict had met deze zelfde eigenaar. Blijkbaar was dat conflict inmiddels opgelost".

Uiteindelijk gingen de activisten onverrichter zake weer weg, met het voornemen om later opnieuw contact op te nemen met eigenaar R. "Dat hoefde niet, want diens broer belde A. ongeveer een week later. Hij kon 500 euro krijgen, en de resterende 700 euro een paar weken later". Het hele bedrag is inmiddels overgemaakt.

Exitstrategie

De groep had inmiddels ook contact met een advocaat. "Eigenlijk was die er wel tuk op om een procedure te starten. Zoiets kost de eigenaar handen vol geld, dus het is een effectieve manier om hem onder druk te zetten".

Nu is de eigenaar er relatief goedkoop van af gekomen, volgens de CAO had de werknemer immers recht op veel meer geld. Müter: "A. wilde graag een deal maken. Een procedure via de rechter zou mogelijk zelfs repercussies kunnen hebben voor zijn verblijf in Nederland."

"Onze werkwijze is vooralsnog alleen bruikbaar als 'exitstrategie', dus om als werknemer het ontslag voor de werkgever zo duur mogelijk te maken". A. werkt inmiddels bij een ander Thais restaurant. Dit restaurant wordt gerund door een Surinamer, die geen contact heeft met R.

De betrokkenheid van Jan Müter bij de horeca valt terug te voeren op de komst van een aantal jongeren uit Spanje en Italië, die actief werden bij de AGA. De syndicalistische vakbondstraditie die zij kenden uit hun eigen land wilden zij ook introduceren in de Amsterdamse horeca, waar ze werkzaam waren. Müter ondersteunde ze daarbij.

Wurgcontracten

"Bazen in de horeca zinspelen er vaak op dat zij de sterkste partij zijn, bijvoorbeeld door te dreigen met geweld. We wilden dit gebied verkennen, kijken of het lukt om een zekere macht te ontwikkelen. We stapten bij dubieuze werkgevers binnen om ze te confronteren. Een aantal keer is dit gelukt, een aantal keer is het mislukt".

Bij zijn onderzoek ontdekte Müter dat de horeca een ondoorzichtige sector is, waarbij vaak sprake is van schimmige eigendomsconstructies en waar veel exploitanten zelf het slachtoffer zijn van wurgcontracten. Hun problemen wentelen ze weer af op de werknemers.

In februari 2005 organiseerde Flexmens een forum over precaire arbeid. Hier werd de aanpak in de horeca nieuw leven ingeblazen, en voegde zich ook een aantal studenten bij de groep. Onder de activisten zijn er verschillende die daarnaast actief zijn als kaderlid bij een vakbond.

Müter: "Dat is misschien nog wel de grootste winst: er is nu een groep mensen waarop we kunnen terugvallen. We kunnen snel mensen mobiliseren met enig besef van wat er speelt". Via mond-tot-mond reclame raakt het initiatief steeds breder bekend.

McDonald's

"Ik verwacht dat er wel meer telefoontjes binnen zullen komen van werknemers die problemen hebben. Maar werknemers die in zo'n positie zitten zullen niet zo snel actie ondernemen, dat doen ze pas als ze helemaal klem zitten".

In het verleden heeft Müter samengewerkt met de FNV Horecabond. Hij heeft toen geopperd dat de bond een inloopcentrum zou moeten openen in de omgeving van het Rembrandtplein en het Leidseplein.

"Momenteel spreken werknemers met elkaar af in de McDonald's. De vakbond zou ze een plek kunnen bieden waar ze bij elkaar kunnen komen, ervaring kunnen uitwisselen, van elkaar kunnen horen welke werkgever personeel zoekt. Als de vakbond zo'n centrum zou exploiteren als een kroeg of een koffiehuis, dan hoeft het ook niet veel te kosten".

"Al was het maar om ze een plek te bieden waar ze kunnen schaften. Veel werknemers in de horeca moeten zelf maar zien waar ze hun maaltijd genieten. Ze eten terwijl ze op de trap zitten, dat is heel naargeestig."

Wantoestanden in de horeca kunnen worden gemeld bij de AGA, agamsterdam@yahoo.com. De AGA kan ook worden bezocht: elke zaterdag van 14.00 tot 18.00 uur aan de Eerste Schinkelstraat 14-16.

Dirk Kloosterboer

Bron:
http://www.nieuwsuitamsterdam.nl/2005/05123101.htm

De snelste weg naar de overwinning

De afgelopen vijf jaar van ons bestaan hebben we ons drie keer eerder daadwerkelijk gemengd in een arbeidsconflict in de Amsterdamse horeca. Ook hebben we twee keer op het punt gestaanom te interveniëren. De reden dat het in die twee keer niet door ging, was dat de direct betrokkene, de werker, afzag van actie. Precieze redenen hebben we nooit gekregen. Het contact verdween domweg of de werker vertrok naar elders. Geen punt, maar het bewijst wel dat terugvechten niet altijd de meest voor de hand liggende en makkelijke weg is. Ook tijdens dit conflict in november-december 2005 werd dit weer duidelijk.

Inzet

Wij waren onder de indruk van de betrokken werker, die zich volop inzette voor zijn eigen zaak. Hij gaf duidelijk aan wat hij wilde: welke acties, met wie we konden spreken voor getuigenverklaringen of meer informatie over de eigenaar. Hij deed ons voorstellen waarover we gezamenlijk besloten. Dat werkt erg snel en het gevaar in een hulpverleningssituatie terecht te komen werd aanzienlijk beperkt.

Traject

Er is tijdens dit conflict een duidelijk traject gevolgd. Dit kenmerkt zich in een rustige opbouw van het conflict, waarbij langzaam drastischere pressievormen aangewend worden. Een vroege escalatie van het conflict kan betekenen dat er onnodig veel werk verricht moet worden. Bovendien geeft de rustige variant de mogelijkheid steeds meer mensen in te lichten en erbij te betrekken. Daardoor kun je na een eventuele esca-

latie zekerder zijn van de benodigde organisatorische basis om acties en juridische ondersteuning over een langere periode vol te houden. Ditmaal hebben we het als volgt aangepakt.
Er was een kennismaking tussen de AGA en de betrokken werker, waarbij we samen een datum hebben geprikt voor een eerste bezoek aan het restaurant om de eigenaar van de nieuwe situatie op de hoogte te stellen en onszelf te introduceren. Het

1 mei 2001 - 100 mensen voor Raffle's Grand Café. **Eind 2005** - 15 was voldoende!

bezoek moest indrukwekkend, maar open en vriendelijk zijn. Indrukwekkend zal het zeker geweest zijn met een opkomst van 15 mensen!
Na dit bezoek wachtten we een eerste reactie van de eigenaar af. Ondertussen troffen we voorbereidingen voor een juridische zaak. Met de werker zochten we mensen die konden getuigen dat hij in het restaurant had gewerkt en informeerden we ons over de handel en wandel van de eigenaar door gesprekken met ex-werknemers en -partners. Het was op dit moment dat de oplossing al in zicht kwam, de broer van de eigenaar wilde betalen. We hadden echter nog het volgende traject in gedachten.

Zowel door de advocaat als door de AGA zou een brief gestuurd worden, waarin nog eenmaal wordt aangegeven dat wij het verstandig zouden vinden het conflict vriendelijk - buiten de rechtszaal en zonder verdere publieke ruchtbaarheid - op te lossen. Daaraan zou een deadline gekoppeld worden. De eerste zaterdag na het verstrijken van de deadline wilden we dan het eerste in een eventueel lange reeks van vervolgbezoeken brengen; met meer mensen, met pamfletten en op het drukste moment van de week, de zaterdagavond.
We hebben het één keer bij de hand gehad dat het zo ver moest komen. De stellingen worden in zo'n geval aan beide zijden echt ingenomen en het wordt een gevecht van de lange adem. Wij bleken destijds de kortste adem te hebben en liepen toen de helft van het geld mis. Dit was in ons conflict met Raffle's Grand Café.

Documentatie en communicatie

Een laatste belangrijk punt was de documentatie, helaas niet altijd het leukste om te doen. Het verhaal van de betrokken werker was duidelijk op papier gezet. Dat werd de uitgangspositie. Daaromheen hebben we extra informatie vergaard. Elk bezoek dat in het kader hiervan aan het restaurant of iemand anders werd gebracht, werd vastgelegd in een verslag. Zo ontstond een dossier. Naarmate het conflict langer had geduurd, was het belang van een dergelijke geheugensteun groter en duidelijker geworden. Tussendoor hielden we de mensen die juridisch werk deden of bij de acties waren op de hoogte via een 'update'.

De snelste weg naar de overwinning is een goede kennismaking tussen de betrokken werker(s) en de solidariteitsgroep, een optimale betrokkenheid van iedereen. Een helder plan van aanpak, zodat zonder te veel twijfel of discussie op verkeerde momenten, alle zaken afgehandeld kunnen worden. Een zorgvuldig opgebouwde druk op de eigenaar en duidelijke informatie voor alle betrokkenen door het opbouwen van een dossier en regelmatige updates van het conflict.
Wij willen iedereen, het ASKV, Searchweb, Flexmens.org, de advocaat, de betrokken werker en alle individuen die op ons pad zijn gekomen hartelijk danken voor de goede samenwerking.

AGA

vervolg

Minister Dekker op de bres voor oude wens van vastgoedvrindjes.

Party animals
Eerdere redenen om kraken te willen verbieden kwamen voort uit de redenering dat kraken niets meer is dan het organiseren van illegale feesten waarbij de eigenaar van de illegale feestschuur veel schade overhoudt. Deze party animals gebruiken het openbreken van een deur of terrein als middel maar zijn verder op geen enkele manier met krakers te vergelijken. Kraken dient een sociaal en politiek doel: het creëren van langdurige betaalbare woonruimte en het organiseren van verzet tegen het woningbouwbeleid of een speculant. Door kraken te verbieden leg je deze party animals geen strobreed in de weg met het organiseren van hun pret. Ze zijn immers na een nacht weer verdwenen.

Absoluut eigendomsrecht
Als vervolg op de illegale feesten werd de klassieker aangehaald dat kraken het eigendomsrecht aantast. Belachelijk, het recht op een woning is een eerste levensbehoefte, een grondrecht, en gaat boven eigendomsrecht.
De betaalbaarheid en beschikbaarheid van woningen voor iedereen is een bijna nergens gerealiseerde sociale-woningbouw-utopie. Erger nog, door de toekomstige liberalisatieplannen van Dekker, uitbreiding van tijdelijke verhuur en dergelijke is deze utopie binnen één regeringsperiode decennia terug in de tijd gegooid. Voor veel krakers is dit voldoende rechtvaardiging om met het begrip eigendom van onroerend goed flexibel om te gaan. De meeste krakers vinden dat eigenaren alle rechten op hun eigendom verspelen als ze er niet met enige maatschappelijke verantwoording mee om gaan. Dat wil zeggen dat krakers veelal niet het idee hebben dat eigendom een absoluut iets is waar geen verantwoording uit voortvloeit. Waarom zou je drie fietsen jarenlang ongebruikt in een overbezet fietsenrek mogen plaatsen, terwijl ze er alleen voor de heb staan? Gebruiken die handel, openbreken! Zeker als je zelf geen fiets of huis kan bekostigen.

Illegaal en crimineel
Basis van de huidige motie is dat kraken in Nederland illegalen en criminelen aantrekt. Een nogal door de tijd getekend argument.
Nederland is lid van de EU, en binnen deze EU bestaat een zogenaamde vrijheid van beweging voor arbeid en kapitaal. Op deze manier doen veel nederlandse ondernemers zaken in het buitenland en komen ar-beidskrachten naar nederland voor een baantje met een redelijk (maar voor hun vaak waanzinnig hoog) salaris. Nederland profiteert hiervan. Door deze arbeidskrachten kan de economie lekker doorknallen. Deze arbeidsmigranten worden op hun beurt, voornamelijk in de grote steden, geconfronteerd met een grote krapte op de woningmarkt. Zonder woonduur en groot sociaal netwerk is een enorme uitbuiting via illegale onderhuur praktisch de enige mogelijkheid op onderdak. Kraken is voor een aantal van deze migranten een volstrekt logische oplossing om een beetje een fatsoenlijk dak boven hun hoofd te krijgen.
Daarnaast zijn er de vluchtelingen die door het nederlandse asielbeleid buiten de boot vallen. Deze mensen worden in afwachting van de asielprocedure al uitgesloten van voorzieningen zoals onderwijs en onderdak.
Het is dus niet vreemd te bedenken dat deze geïllegaliseerden soms als laatste optie een slaapplekje kunnen vinden in een kraakpand. Ook kraakgroepen proberen met hun mogelijkheden tot huisvesting deze zogenaamde illegalen te ondersteunen. Goede voorbeelden hiervan zijn de 'wonen is een recht' campagne in 2003 te Groningen en de kraakactie voor vluchtelingen in Wageningen in februari 2006.

Volgens Dekker en de rest van de liberale conservatieve kliek zouden krakers ook vriendjes met criminelen zijn. In praktijk blijkt niets echter minder waar; krakers zijn altijd fanatieke bestrijders geweest van (vastgoed)criminaliteit. De arrestaties van de afgelopen maand (feb. 2006) van o.a. Willem Holleeder, Sandra Klepper en D.J. Paarlberg hebben weer aangetoond wat voor connecties de criminaliteit en de vastgoedwereld met elkaar hebben. Door middel van opmerkelijke kraakacties zijn witwaspraktijken en andere criminele activiteiten juist aan het licht gekomen. Zo zijn in

het verleden meerdere keren etages gekraakt van de inmiddels geliquideerde Willem Endstra en ook onlangs is er van de erven Endstra weer een grote woning gekraakt. Ook een voormalige gokhal van de eveneens afgeknalde John Mieremet in de Reguliersbreestraat is in november 2005 gekraakt. David Beesemer, bij de grote actie tegen Holleeder kreeg hij nog een huiszoeking, heeft recentelijk het sinds vier jaar gekraakte pand aan de Amsterdamse Lange Leidsedwarsstraat 35 aangekocht voor een som die twijfel zaait over de zuiverheid van de transactie. Kraken en grootschalige criminaliteit zijn water en vuur. Het lijkt er meer op dat de rijke VVD-ers en de vastgoedjongens van de LPF de krakende klokkenluiders de mond willen snoeren.

Mooi was die tijd... ...toen kraken nog een recht was!

Kraken gaat door!

Het verbieden van kraken in nederland zou verschrikkelijk zijn voor alle nederlandse steden en dorpen. Kraken helpt door direct actievoeren per jaar honderden mensen aan betaalbare woonruimte en monitort en corrigeert leegstand en speculatie waar het lokale beleid ernstig tekortschiet.

Maar het ergste van een kraakverbod zou zijn dat het jonge mensen de kans ontneemt zelforganiserend en assertief bezig te gaan. De eerste stappen op het politieke en actievlak worden door de meeste mensen vaak genomen via kraken. En wat is er nu godverdomme leuker dan op je 20e je eigen gecollectiviseerde niet-commerciële kroeg, cinema of weggeefwinkel runnen. Kraken moet absoluut doorgaan. Bedenk leuke en heffie acties om kraken positief onder de aandacht te brengen. Wanneer je zin hebt om iets te doen voor het collectief tegen het kraakverbod mail dan naar

SPOK@squat.net

Kraken gaat door, godverdomme!

Ayelt

Drie maanden staking bij Gate Gourmet, Düsseldorf

Een ware kerstactie

Sinds 7 oktober 2005 zijn tachtig werknemers van Gate Gourmet op de luchthaven van Düsseldorf in staking. Ze vinden dat het 'nu wel genoeg is geweest' bij deze Amerikaanse cateraar en staken voor een loonsverhoging van 4,5 procent en tegen verslechteringen van de arbeidsvoorwaarden.

Gate Gourmet levert wereldwijd de catering voor luchtvaartmaatschappijen als Lufttransport-Unternehmen (LTU), Deutsche BA, Air France en Northwest Airlines (partners van KLM), Iberia, British Airways en Turkish Airlines. Op de meeste grote luchthavens, waaronder Schiphol, is het bedrijf aanwezig. De Düsseldorfse vestiging ging in 2001 van LTU naar Gate Gourmet. Toen het moederbedrijf Swissair in datzelfde jaar failliet ging, kwam Gate Gourmet in handen van de Amerikaanse investeringsmaatschappij Texas Pacific Group. Daarna ging het bergafwaarts met de arbeidsvoorwaarden. Zo werd na een onderzoek van McKinsey het aantal vrachtwagenchauffeurs teruggebracht van 90 naar 36, hetgeen betekende dat vliegtuigladingen met de helft van de vroegere bezetting voor de vlucht werden klaargemaakt. De laatste twee jaar bleven loonsverhogingen uit en namen de werkdruk en het ziekteverzuim enorm toe. Volgens de directie van Gate Gourmet zijn deze maatregelen nodig, omdat het bedrijf een slachtoffer is van '11 september' en geen winst meer maakt.

Onvermurwbare directie

Bij de voorbereiding van de CAO, afgelopen zomer, zette het onderhandelingscomité de zaak op scherp en eiste 4,5 procent meer loon als compensatie voor de inflatie. De directie stond echter nieuwe saneringen voor ogen: verlengen van de arbeidstijd tot 40 uur per week, invoeren van wisseldiensten, verminderen van het aantal vakantiedagen van 30 naar 25 en afschaffen van toeslagen. Het onderhandelingscomité wilde daar niet over praten. Vervolgens kondigde de directie ontslagen aan. Op 7 oktober antwoordden de werknemers van Gate Gourmet Düsseldorf met een staking.

De directie tracht de stakers te negeren door onderkruipers in te huren via uitzendbureaus en door werknemers van

andere vestigingen naar Düsseldorf te halen. Bovendien is extra beveiligingspersoneel aangetrokken. Deze hele operatie heeft inmiddels al meer gekost dan de eventuele loonsverhoging. Ondanks vertragingen en logistieke problemen blijft de directie echter onvermurwbaar.

Spontane kerstblokkade

Het stakende personeel is georganiseerd in de vakbond Nahrung-Genuss-Gaststätten (NGG) die de actie ondersteunt. Een stakingspost is ingericht en om de paar dagen verschijnt een actiekrant. Andere bonden hebben hun solidariteit betuigd. Zo zei een vertegenwoordiger van Ver.di tijdens een bijeenkomst op 25 november dat zijn bond bij verschillende bedrijven, waaronder Lufthansa en LTU, actief is. Helaas liet hij in het midden wat dat betekende voor de staking bij Gate Gourmet. Evenmin kwam ter sprake dat Ver.di een CAO heeft afgesloten met Gate Gourmet Duitsland, waar acht van de tien Duitse vestigingen onder vallen. Düsseldorf hoort echter bij Gate Gourmet West en valt dus niet onder deze CAO, waarmee Ver.di de stakers in de kou liet staan en met louter verbale solidariteit bijdroeg aan het isolement van de staking.
Solidariteitsacties zijn tot nu toe alleen door enkele kleinere groepen ondernomen, zoals de Duitse anarcho-syndicalistische vakfederatie FAU (Freie ArbeiterInnen Union). Vlak voor de kerstdagen leidde dat tot een spontane blokkade van het bedrijfsterrein.
Op 24 december, de 79ste stakingsdag, werd een heuze 'kerstmis' gehouden. De mis begon 's ochtends om elf uur voor de stakingstent op het terrein van de luchthaven. Naast voorgangers van de protestantse en katholieke kerk richtte ook een islamitische geestelijke het woord tot het stakende personeel en andere aanwezigen. De dienst werd goed bezocht. Ondanks koude en motregen waren ongeveer honderd mensen gekomen om hun solidariteit te tonen. In een plezierige en hartelijke sfeer, kaarsen en koffie in de hand, bleken de stakers na ruim drie maanden nog zeer gemotiveerd. "Als het moet, staken we tot in de zomer!"
Na de mis stond er niets meer op het programma. Leden van de NGG ruimden de spandoeken en de koffiehoek op. Ondertussen verzamelde zich een groep van ongeveer 25 vrouwen en mannen voor een demonstratie voor de poort van het bedrijfsterrein. De botheid van de directie van Gate Gourmet en de voortdurende inschakeling van stakingsbrekers vormden een goede reden. Vreedzaam, maar in een sfeer van klassenstrijd, werd Gate Gourmet logistiek 'gehinderd'. Drie vrachtwagens en het transportbusje van een leverancier konden het bedrijf niet verlaten om naar het landingsterrein te vertrekken.

Verstoken van catering

Het management riep de hulp in van het beveiligingspersoneel dat alleen kon voorkomen dat de actievoerders het terrein betraden. De vrachtwagens kwamen echter geen meter van hun plaats. Pogingen om de demonstranten met geweld te verwijderen mislukten, waarna de politie werd gebeld. Na een kwartier verscheen de eerste auto, met vier agenten. Dezen probeerden zich een beeld van het geheel te vormen en zochten de dialoog. Daarin kwamen de juridische implicaties uitvoerig aan bod en werd duidelijk dat het recht op vergadering en demonstratie niet ter discussie kon staan. De beveiligingsdienst beschuldigde de actievoerders van 'geweldsdreiging' en eiste op een zeer dwingende toon dat zij de bijeenkomst dienden te verplaatsen. De politie vond dat overdreven, maar sprak in de sfeer van de vrieskou wel van "juridisch zeer dun ijs".
Dit gedoe duurde een kwartier. De politie aarzelde en de beveiligingslui begonnen te duwen en te meppen. Onmiddellijk grepen de agenten in, 'eigenrichting' was verboden, er diende gewacht te worden tot zij de problemen zouden oplossen. De kans op verdere escalatie was daarmee weggenomen. Na de komst van nog twee politieauto's vroeg een oudere agent naar de 'leider' van de actie. Natuurlijk meldde zich niemand. De man liet zich niet van zijn stuk brengen en sprak volgens de 'demonstratiewet' willekeurig iemand aan. Hem werd tegengeworpen dat hier een hiërarchievrije groep actie voerde, waarop hij verbaasd mompelde dat hij dan met iedereen tegelijk moest praten.
En dit alles gebeurde vlak voor de bumper van een vrachtwagen, waarvan de bestuurder gevraagd was de motor af te zetten.
Nadat de blokkade feitelijk drie kwartier geduurd had, werd deze vreedzaam door de politie beëindigd. Van geen van de actievoerders werd de naam genoteerd. De agenten vertelden dat hun bond ook een serieuze loonsverhoging had geëist en dat ze de getoonde solidariteit niet in twijfel trokken.
Als toetje bij de actie kwam een manager nog even melden dat een vliegtuig van Lufthansa zonder catering naar Joegoslavië vertrokken was. De passagiers zouden drie uur lang niets te eten krijgen, zonder ook maar iets van de actie en de reden van de staking te vernemen. Hij sprak van een zinloze actie en verspilde moeite. De actievoerders wisten beter. Nog vier andere vliegtuigen bleven verstoken van de catering van Gate Gourmet! De stakers bedankten voor het mooie kerstgeschenk.

Ontruiming

Om de toon voor de - mislukte - onderhandelingen van 5 januari 2006 alvast te zetten, werd maandag 2 januari 's nachts de stakingspost ontruimd. De daarvoor gebruikte bus werd opengebroken en weggesleept, de tent in de bosjes gegooid en de spandoeken vernietigd. Voor de bedrijfspoort staat nu een grote bus van het beveiligingsbedrijf.

Herre de Vries

Naschrift: De staking duurt nog steeds voort. Kijk voor het nieuws op: www.ngg.net en www.fau.org
Dit artikel verscheen eerder op: http://www.solidariteit.nl/ingezonden/2006/Een_ware_kerstactie.html

Bajesboten in aanbouw bezet

In de vroege morgen van 27 januari 2006 togen zo'n 60 mensen naar Zaandam om daar de nog in aanbouw zijnde bajesboten te bezetten. Er werd een onmiddellijk einde geëist aan de bouw van de drijvende detentiecentra bestemd voor mensen zonder papieren; alle vormen van vreemdelingendetentie en gedwongen uitzettingen en de medewerking aan dit bouwproject door de gemeente Zaanstad.
De actiegroep 'Migranten Welkom' wilde met deze publieksgerichte actie de aandacht vestigen op de vernedering en discriminatie van migranten.

Een groep van 24 mensen, gekleed in helder witte overalls, betrad de boot, ontrolde een enorm spandoek aan de kopzijde, met de tekst: "Migreren is geen misdaad, stop het uitzetbeleid, migranten welkom". Op de kade voor de boot speelde een kleine formatie van de sambaband een ondersteunend deuntje in het koude donker. Twee actievoerders klommen in een aanwezige bouwkraan.
De mensen die niet mee de boot opgingen bleven achter bij het hek van het bouwterrein, deden dat op slot, en hebben uiteindelijk goed gepraat met de bouwvakkers die geacht werden op de boten te werken die dag. Uit die gesprekken bleek in sommige gevallen dat ze - vooral de onderaannemers en zelfstandigen die door Ursem gecontracteerd zijn - niet of nauwelijks op de hoogte waren van de uiteindelijke bestemming van de boten.
De twee boten, die gebouwd worden in opdracht van justitie, zijn samen ruim 200 meter lang en bevatten elk 150 2-persoonscellen, gereserveerd voor vreemdelingen. Deze vorm van drijvende detentie is in Rotterdam ook gebruikt en wordt door justitie geroemd wegens de efficiënte en uiterst goedkope manier van opsluiten van ongewenste vreemdelingen.
Enkele bouwvakkers zagen er wel wat in om de rest van de dag met de actievoerders aan de poort door te brengen, onder het genot van een kop koffie, een bord soep en een muziekje en verwarmd door het vuur uit een oliedrum. Uiteindelijk werden ook zij gemaand aan het werk te gaan op de achterste, niet bezette, boot die reeds bijna klaar was.
De bezetters op de boot hebben goed kunnen zien hoe benauwend klein de cellen zijn, met haar hermetisch afgesloten ramen met tralies. De lange zwijgende gangen overal naartoe, de donkere kelders die onder waterniveau liggen en de luchtkooien aan de achterzijde van de boot, een paar meter boven het water. Nu al was goed te zien hoe de mensen hier als beesten zullen worden opgesloten, afgesneden van een leven waarin zij misschien wel, net als wij allemaal, op zoek zijn naar een beter bestaan. Want ook dat is geen misdaad.

Loco-burgemeester
Na enige tijd kwam er een wat opgewonden smeris opdraven die aangaf geen vrede te hebben met het verblijf van de actievoerders op de boot. Gelukkig reageerden zijn collega's later wat rustiger; zo was er nog genoeg tijd om verschillende cameraploegen de boot op te laten gaan.
Al enige tijd ging de ene journalist na de andere de boot op en af, toen plotseling justitie via de smeris te kennen gaf, niet verder te willen onderhandelen met de bezetters voor die journalisten van de boot verdwenen waren.
De bouw van de boten is eerder niet echt publiekelijk gemaakt, en we kunnen ons wel voorstellen dat het ook niet echt een project is om trots op te zijn. Zo geschiedde na enige tijd, waarop verantwoordelijk wethouder Egberts, verscheen.
Omringd door diezelfde pers wilde hij wel een gesprek aangaan met de twee woordvoerders van de actiegroep. Met een misplaatste trots bleef hij herhalen dat iedereen die hem kende, wist dat ook hij geen voorstander was van het beleid van minister Verdonk, en dat hij zich hiertegen zelfs openlijk had uitgesproken. Niet onder de indruk bleven de actievoerders hem erop wijzen dat er met het bouwen van deze detentieboten, die wel degelijk bestemd zijn voor vreemdelingen, hard meegewerkt wordt aan het vernederende en vervolgende beleid van de overheid.
Op de een of andere manier leek dat niet echt tot de man door te dringen. Volgens hem waren deze boten namelijk niet bestemd voor uitgeprocedeerde asielzoekers, maar voor 'criminele illegalen'; namelijk mensen die zonder de juiste papieren ons land binnen komen en op Schiphol aangehouden zijn. Echter, dat

zijn natuurlijk voor een groot deel de mensen die op zijn kantoor dę vloeren boenen en zijn plee schrobben, de mensen die het eten koken in ons favoriete Thaise restaurantje, onze sla plukken met koude handen, en je krant in de bus gooien... Op de vraag of hij "voor of tegen opsluiting van onschuldige mensen" was, kon hij geen helder antwoord geven, maar kwam met de tegenvraag wat "onschuldig" was.
Het is in Nederland voldoende crimineel (officieel geen misdrijf, maar slechts een overtreding) om zonder geldige verblijfsdocumenten in dit land te verblijven. En we kunnen ons natuurlijk afvragen wat het nut is van onderscheid maken tussen uitgeprocedeerde asielzoekers en zogenaamde criminele vreemdelingen die in beide gevallen mensen zijn die door dit discriminerende staatsapparaat gestraft worden en het recht op vrijheid en een mooi leven, ontnomen wordt. Wat een roof!

Vreemdelingenbewaring
Toen tegen drie uur 's middags de bezetters de boot niet vrijwillig wilden verlaten, besloot de smeris dat het genoeg was; de ME verscheen en betrad met een zogeheten cherry-picker het dak van de boot, waar de bezetters zich verzameld hadden. Onder luid gejoel vanaf het dak maar ook van beneden werden ze één voor één afgevoerd naar het smerisbureau van Zaanstad. De mensen in de kraan werden niet opgepakt, en konden, na nogal wat gesteggel, uiteindelijk rustig naar beneden klimmen.
Tegen mensen die wel opgepakt werden was geen aangifte gedaan. Het strafrechtelijk onderzoek werd dan ook na een paar uur al gestaakt. Echter, omdat iedereen Engels sprak, beweerde de smeris dat men werd vastgehouden onder vreemdelingenbewaring. De volgende morgen zou iedereen naar het Britse consulaat worden gebracht, om uit te vinden of de persoon de Britse identiteit bezat. Loze dreigementen; want om elf uur 's avonds stond iedereen op straat.

Migratie is een onderdeel van het globaliseringsproces dat niet tot stilstand gebracht kan worden. Migranten zijn ondernemende mensen die hun land verlaten op zoek naar een betere toekomst. Vluchtelingen hebben vaak geen keuze dan hun land te verlaten. Door het repressieve afschrikbeleid dat Nederland voert wordt migratie niet gestopt, maar vallen er wel meer slachtoffers.
De actievoerders konden na een dag in de kou te hebben doorgebracht weer naar huis, maar waar gaan de mensen heen die straks achter het slot en grendel van die akelige boten verdwijnen? Naar huis?

Sonya

Thai restaurant made to pay back wages

A Thai restaurant in Amsterdam recently paid 1,200 euro in back wages to a former employee. Activists had pressurised the owner to pay up. Searchweb's Jan Müter explains how this came about.
Twenty-five year old A., born in Burma and raised in Bangladesh, worked during six months for a number of restaurants managed by R. In Müter's words, he put in 'exotically long hours': a major part of this period he worked six to seven days per week, from noon to two or three in the morning.
At first A. was paid 25 euro per day, which was raised to 30 euro as he became a skilled cook. At some point, this was changed to 1,000 euro per month. Even these wages - far below what a worker is formally entitled to - were apparently too high in the eyes of the employer, who stopped paying. As a result, A. missed out on 1,200 euro.
Through the ASKV refugee organisation, A. got into contact with Jan Müter, who had worked with restaurant employees before. With members of the Amsterdam Anarchist Group (AGA) and Flexmens, he set out a strategy.

Bengali

On 17 November some fifteen activists went to the restaurant to confront the owner. At first he was frightened, and then he came up with an incoherent story. "Every couple of sentences, he contradicted himself", says Müter. "First he did not know A., and then he said he had given him shelter. Next he threatened to call the police. He started pushing the buttons of his cell phone and said something in Bengali".

A man came over from another restaurant. "That was something of a surprise, for I recognised this man. I had been giving him advice for quite some time when he was having a conflict with this very same restaurant owner. Apparently, this conflict had been resolved". Eventually the activists left empty-handed, intending to contact the owner again at a later time. "This was not necessary, for his brother phoned A. about a week later. He could get 500 euro, and the remaining 700 euro a few weeks later". The entire amount has been paid by now.

Exit strategy

Meanwhile, the group had also contacted a lawyer. "As a matter of fact, he was quite keen on starting a civil suit. This would have cost the owner loads of money; therefore this would have been an effective means to put pressure on him".

As it stands, the owner has gotten away cheaply, since the employee was formally entitled to much more money than he got. Müter: "A. would rather cut a deal. Legal proceedings might even have had consequences for his stay in the Netherlands".

"Our method can for now only be used as an 'exit strategy', that is, to make it as expensive as possible for an employer to fire an employee". A. now has a job at another Thai restaurant. This restaurant is run by a man from Surinam, who does not know R.

Müter's involvement in the catering industry can be traced back to the arrival of a number of youth from Spain and Italy, who became active members of the AGA. They wanted to introduce the syndicalist trade union tradition that they knew from their home country in the Amsterdam catering industry, where they worked. Müter supported them.

Exploitative contracts

"Bosses in the catering industry often suggest that they are the ones who are in control, for example by threatening violence. We wanted to explore this terrain, see if we could build some sort of power. We walked in at shady bosses to confront them. A couple of times we were successful, a couple of times we failed".

During his research, Müter found that the catering industry has shadowy ownership structures, and that the people who run the restaurants are themselves often bound by exploitative contracts. In turn, they exploit their workers.

In February 2005, Flexmens organised a forum on precarious work. The working method developed in the catering sector was brought back to life, and a number of students joined the group. Among the group members, there are some who are also trade union activists. Müter: "Maybe that is the most important achievement: there is now a group of people whom we can fall back on. We can quickly mobilise people who understand what is going on". Knowledge of the initiative is now spreading through word-of-mouth.

McDonald's

"I expect that we will be receiving more telephone calls from workers who are in trouble. But workers who are in such a position will not easily take action; they will only do so if they are really stuck".

In the past, Müter worked with FNV Horecabond, the largest union in the catering industry. He suggested that the union open a workers' centre in the neighbourhood of the Rembrandtplein and the Leidseplein. "Employees now meet at the McDonald's. The union could offer them a place where they can get together, exchange experiences, hear from each other which employers are hiring. If the union would run such a centre as a bar or a coffee house, then it would not have to cost much".

"If only to offer them a place where they can have their meals. Many employees in the catering industry have no room where they can eat. They have their meals sitting at the stairs, conditions are really dismal."

Abuses in the catering industry can be reported to the AGA, aga@squat.net. The AGA can also be visited: every Saturday from 14.00 to 18.00 hrs at the Eerste Schinkelstraat 14-16.

Dirk Kloosterboer

Source:http://www.nieuwsuitamsterdam.nl/2005/05123101.htm

Direct Action Gets the Goods